

CABINET INDIVIDUAL DE AVOCAT

Ion Panaitescu

Tribunalul Hunedoara
Dosar nr. 8174/221/2011
Inc. Giurescu Ovidiu Florin

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul av. Panaitescu N. Ion, apărător ales al inc. Giurescu Ovidiu Florin în cauza ce formează obiectul sus-menționatului dosar, în conformitate cu prevederile Contractului de asistență juridică nr. confecționat la între dedesubt-iscălitul și sus-zisul inculpat, potrivit disp. art. 131 alin. 3 din Statutul profesiei, adoptat în aplicarea Legii nr. 51/1995 republicată, privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, în baza disp. art. 385¹⁰ rap. la art. 374 în ref. la art. 385⁶ C.pr.pen., formulez motivele de recurs ce se vor arăta mai la vale, împotriva

Încheierii penale nr. 39/CC din 09.07.2011
a Judecătoriei Deva

I. Prin hotărârea atacată, judecătorul a respins ca nefondată, în conformitate cu disp. art. 149⁹ C.pr.pen., propunerea procurorului de arestare preventivă a inculpatului.

A luat, față de același, măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara.

I bis. Pentru a dispune potrivit cu cele ce precedă, magistratul a reținut că "... în cauză se constată, din actele dosarului, că există atât probe directe (fapte principale) cât și probe indirecte (indicii temeinice sau fapte probatorii) din care rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit fapta pentru care este cercetat..." (f.3).

Pe de o parte.

Pe de altă parte, a statuat cu dreaptă măsură că procurorul nu a "...făcut dovadă în nici un fel că inculpatul și-a pregătit sustragerea de la urmărire și judecată ... [și nici] ... nu s-au adus probe că lăsarea în libertate a inculpatului prezintă pericol pentru ordinea publică".

II. Hotărârea este netemeinică. Însă pentru alte motive.

II bis. Judecătorul a omis să evalueze semnificațiile declarațiilor făcute de către inculpat, cu prilejul audierii sale în fața procurorului, atunci când i s-a adus la cunoștință învinuirea, când a fost pusă în mișcare acțiunea penală ori a declarației date în instanță, prin raportarea acestora la cererea lui de a i se recolta probe din patul subunghial în vederea unei constatări medico-legale.

Prezența urmelor epiteliale, din țesutul părții vătămate, ar fi confirmat actul de violență și chestiunea existenței infracțiunii putea fi astfel tranșată. Definitiv.

Reticența procurorului, care a și respins cererea, l-a privat pe inc. Giurescu Florin de exercitarea efectivă a dreptului său la apărare.

Paradoxal, dubiul creat prin ratarea probei, precât este de așteptat - în, de Dumnezeu, ocotita noastră țară - va profita, pentru puțină vreme, acuzării.

Abia constatând că procurorul a strâns probe exclusiv în acuzare dar a respins administrarea singurei probe pertinente și concludente în cauză, judecătorul ar fi trebuit să respingă, în tot, propunerea întemeiată, precum urmează a se dovedi, pe probe suspecte.

Ca să spunem numai atât ... Deocamdată.

III ter. Judecătorul nu a stăruit în deslușirea ambiguităților din declarația martorului Lazăr Tiberiu.

A acceptat oximoronul altercație ... fizică (sic!) în relație directă cu afirmația că inculpatul nu l-a lovit pe polițist. A avut cu acesta doar ... îmbrânceli la limita violenței.

Astfel de argumente, ținute de către judecător *drept indicii temeinice ce justifică presupunerea rezonabilă* ... etc. *ejusdem farinae*, sunt propoziții logice în care, despre același subiect logic, se afirmă și se neagă în același timp și sub același raport, același predicat logic și reprezintă încălcări ale principiilor logice al noncontradicției și al terțiului exclus.

Prin urmare, nu se poate zice că inculpatul l-a lovit și, totodată, nu l-a lovit pe polițist.

Altercație, în limba română, înseamnă dispută verbală.

Îmbrânceli la limita violenței (!?) este un non-sens.

De prisos să subliniem că acest martor a fost audiat de către alt procuror decât cel investit cu soluționarea cauzei

Prim-procurorul însuși, al Parchetului de pe lângă Judecătoria, deși intruziunea Domniei sale este legalmente permisă numai în raport cu ipoteza de la art. 220 C.pr.pen., privitoare la infirmarea actelor de urmărire penală nu și la confecționarea acestora.

III quater. În fine, dacă partea vătămată a fost atacată de către inculpat, de ce polițistul nu a folosit, în condițiile legii, arma din dotare întrucât așa cum se zice la art. 47 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 17 din 1996, privind regimul armelor de foc, sau la art. 37 alin. 3 din Legea nr. 218 din 2002, privind organizarea poliției române, persoanele care au în dotare astfel de arme pot face uz de ele împotriva aceluia care atacă, **inter alia**, persoane investite cu exercitarea autorității publice.

Partea vătămată este o astfel de persoană și o astfel de autoritate.

Sfiala procurorului de a tranșa chestiunea, scutind partea vătămată de astfel de întrebări jenante, nu este deloc suspectă pentru judecător.

În fapt, Onorat Tribunal, tânărului Giurescu Ovidiu Florin - campion național la tenis de masă, persoană profund onestă și (cam) înflăcărată în idealuri - i s-a pretins mită de către partea vătămată, care era îndreptățită, desigur, să constate și să sancționeze o contravenție.

Săvârșind această infracțiune, polițistul a refuzat să-i înlesnească inculpatului semnarea Procesului verbal confecționat cu acest prilej, întrucât cuvântul **Mită** la "Obiecțiuni" ar fi însemnat sfârșitul carierei părții vătămate.

Prezența martorului asistent Lazăr avea sens numai și întrucât contravenientul ar fi refuzat iscălitura.

Giurescu ținea morțiș să semneze dar, cu sus-pomenitul amănunt.

Astfel de inadvertențe **remarcabile** ale urmăririi penale ar fi trebuit să-i prilejuiască judecătorului soluția, radicală și bine motivată, a respingerii propunerii procurorului de luare a măsurii preventive a arestării.

IV. De altminteri, din transcrierea înregistrărilor efectuate de către inculpat pe toată durata **ultragierii** polițistului, dialogurile acestuia cu partea vătămată sunt covârșitor edificatoare pentru amploarea mistificării pusă în scenă de polițiști, fără voia dar, cu **nepermisa permisie** a procurorului.

În conformitate cu disp. art. 91⁶ alin. 2 C.pr.pen. aceste înregistrări constituie mijloace de probă.

V. Pentru considerentele expuse sub pct. **II-IV**, recursul procurorului se vădește a fi nefondat.

VI. Așa fiind, deosebit de respectuos vă rog, ca în această privință, să faceți aplicațiunea disp. art. 385¹⁵ alin. 1 lit. b) C.pr.pen..

VII. Pentru criticile formulate în cele ce precedă și în conformitate cu disp. art. 140³ alin. 7 rap. la art. 385¹⁵ alin. 2 lit. d) C.pr.pen. vă rog să admiteți recursul inculpatului, să casați Încheierea și, rejudecând în fond, să respingeți propunerea procurorului de arestare preventivă a int. inc. rec. Giurescu Ovidiu Florin.

Cu respect,
Av. Panaitescu Ion